

К. В. Иванов җинчен унән амәшә Евдокия Васильевна Иванова*) аса илни

Эпә гак Кайракласем, Тетердү Вас-
лей хәрә пулнә. Эпир иккәш пәр таван
үснә: иккә хәр те пәр илнә. Саваншре
24 оуз тулгарса, җилкәре 120 теннә
хушма оураҗса, мана Службуе Пис-
сар Васильевне качча пачәс. Пурәнәт-
тәмәр пурә иллекән: ани, ани унәш-
ка, әпә, тата унәшка шәннәле йәнә-
кә.

Султаләйран маннә магтаннә ача
Көстентин суралчә.

Көстентин саварә чухнәчә итә йә-
ваш ачатчә. Урашра атасемне вылсах
сүремәстчә. Картишәнчә ларатчә те,
тәмран әнесем, лашасем, сурәхсем туса
аташатчә. Битти атасем те пуотарәнәт-
чәс ун патне, вәл төсенә те тәмран
вылмалли ялаласем тума әбрәтәт-
чә.

Йәвашне жура Көстентинә пурте, ас-
ламәшә те, вукаҗейсәсем те итә юра-
татчәс. Асламәшә, эпир уйәрәлса тух-
сан, ача пәрехмай хай патне әлсе
каятчә.

— Сывәрма асаннесем патне кая-
тәп. — тесе тухса каячә вара Көс-
тентин өссем патне.

Кукашпәсем те ача киләссәрен
хәйсем патне әлсе каячәс. Кукашпә-
сен 40 — 45 вәллә лурчә. Шыне
вара Көстентин хире чашкәнах әлсе
тухатчә. тет те, кәлпәсәне шына вара-
ласа пәтерсен, кукамәшне вартган:

— Кукамай, кәби калка, — тесе
калатчә. тет.

Кукамәшә ача халласем те кала-
кала кәтартнә пулас. Тата кукамәшәсем-
ле юнашарах Мажсәм итчә төсен әб-
рүсә шуралатчә. Көстентин саван патне
сүресә, төркә хәйне ширә ялаласем
сыра-сыра илетчә.

Пәр сакәр оуз тулгарса, Көстенти-
не гавәр ялти шулах вәрсәне патә-
мәр. Шулга Көстентин аман вәрсәт-
чә, учитель ыратчә ача. Вәрсәшә чух-
не шавах кәнесем вулатчә.

Чәмпәрте вәрсәшә чухне Көстентин
кашпи сулаш, кашпи гәл кашп килә
таврәнса пуратчә. Унчухне вәл ирти
әсә итәх кайман. Час-часах Василий
Григорьевич ялти учитель кәтне сүрәт-
чә. Хәш чухне вәрсәшә ун патнәчә ирт-
чәне ларса иртәвәтчәс.

— Мән туса ларатәр унта? — тесе
илтәп, вәл:

— Вулатпәр, суратпәр, төрәшә ача-
ласем җинчен каласатпәр, — тетчә.

Чәмпәрте шулган кәләрса ирсәп та,
Көстентин килте нугай лурәнмәр.
Часах тафта тухса кайрә.

Килте чирләсә лурәннә чухне Көс-
тентин мана итә хәрхәнетчә.

— Әй, ани, сүтә итә сәма өсләсә,
ыләйтәп пүлә пәли, вылса кан, —
тетчә. Е, күршә-пәләнсәсем ашпәк
кәлсәп, вәрсәне вара мана сүлмәпа па-

мастчә. — Ан сывәнәр-ха аниенә, вәл
ахал те ивәннә, — тетчә.

Ман өсә сәмәлләтәс тәсә, вәл мана
саварса сү усламалли уйран сүпәж туса
пачәтчә. Саврак чухне шыва та кайса
клетчә. Пирәп шыва кайсан, сирмәран
тәвалга уләхмәлнә. Квентесемне пини-
не курсан, Көстентин квентесәне
иләтчә те чупатчә. Шывне суршар
вире тултаратчә те таврәнәтчә.

Килте сывсәсем сук чухне, Көстентин
урай савассынчә те әменсә тәмастчә.
Пәрре тата икәрчә пәсәрнә чухне
ман ната итә те:

— Әсә тарланнә, ани, күр-ха хам
пәсәрәк, — терә те икәрчә пәсәрә
пуларә.

Усә ситәсәп әнтә Көстентин кә-
летне ләс хушпәпә йәлтах йәвәссәсем
лартса тулгарчә. Кәлет тәррине те хә-
ех сәрласа тухрә.

Көстентин сыв килсәп-түсан та ит-
тә кәмәлләтчә.

— Ани, ләйхәрах пәх хәнасәпә, —
тетчә вәл.

Ашпә Көстентинә итә юрататчә.

Вәл хай те ашпәне икхәсан та сивә
сәмак каламан.

Пәрре 1911 — 1912-мәш сүлсәпчә,
эпир Васильевнә пәррә Көстентин пат-
не Чәмпәрә кайса ширәкәсәр. Унта пәр-
ле унта вил-тават сәрә те хәнапа ситсә
кәлтәмәр.

Пәрре талшпи патнәчә сәлға кәмака
сүмне таянса ларнә чухне Иван Яков-
левич итәчә кәчә те:

— Ә, хәнасәп килнә, иккәп. Ани
те иккә-ли? — терә.

— Аттәпә ани те, йәнәк та килнә
сав. — терә Көстентин.

Чирләсәп Көстентин шавах чәрәлсә-
сә шанатчә. Пәрре эпә сәрә кәпә тә-
хәнтәп та:

— Әй, ани, өсә хитрә кәпә тәхәнтә,
иккәп. Сывалсәп әпә, те сәлға тәхә-
нәп-ха, — терә.

Көстентин вилсәп, йәре-йәре пүлә
сав, пәтәп шәләссәсем үксә пәтрәс.
Сывәхәп йәлтап начарласа илчә.
Ашпә те итә күршәчә.

Н. ДАНИЛОВ җырса илнә.

„Нарспи“ поэмәна хәсан җырнә?

Кочотакшн Васильевич Иванов хәйшә
«Нарспи» поэзияне хәсан сүрәти ку ил-
хәтчә те татәкшн шаллә пулган. Ли-
тературоведсем вәл датәна 1907—
1908 сүлсәп тәсә кәтартса паратчәс.
Саванна та пурте тенә некәх Иванов
«Нарспи» поэмәна 1907 — 1908 сүл-
сәпчә җырнә тәсә шулгатчәс.

Анчак та юлшпи докүментсәсем Ил-